

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2015:1034) om resolution

SFS 2021:472

Publicerad
den 5 juni 2021

Utfärdad den 3 juni 2021

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2015:1034) om resolution dels att 2, 4, 5, 7, 9, 15, 20 och 22 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 14 a §, och närmast före 14 a § en ny rubrik av följande lydelse.

2 § I denna förordning betyder

1. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

2. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, och

3. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Termer och uttryck i övrigt som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2015:1016) om resolution.

4 § Utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution och tekniska standarder beslutade av Europeiska kommissionen enligt artikel 10.9 i krishanteringsdirektivet, ska en resolutionsplan för ett institut som inte ingår i en finansiell koncern innehålla följande:

1. Sammanfattning av huvudinslagen i planen.
2. Sammanfattning av de väsentliga förändringar för institutet som inträffat sedan den senaste resolutionsinformationen lämnades in.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

3. Beskrivning av hur kritisk verksamhet och affärsverksamhet som är viktig för institutets intjäning eller lönsamhet skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter institutets fallissemang.

4. Uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.

5. Detaljerad beskrivning av den prövning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla ett institut som gjorts i enlighet med 3 kap. 10 § lagen om resolution.

6. Beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt 3 kap. 24 § lagen om resolution för att undanröja eller begränsa hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut som identifierats vid den prövning som gjorts i enlighet med 10 § samma kapitel.

7. Detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet av och möjligheten att sälja institutets kritiska verksamhet, affärsverksamhet som är viktig för institutets intjäning eller lönsamhet och tillgångar.

8. Detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt 3 kap. 25 § lagen om resolution är aktuell och tillgänglig för Riksgäldskontoret.

9. Analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och en sammanställning av tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.

10. Förklaring från Riksgäldskontoret av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven.

11. Detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsfristerna.

12. Beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.

13. Beskrivning av handlingsalternativen för att bevara tillgång till betalnings- och clearingtjänster och annan infrastruktur och en bedömning av överförbarheten för kunders positioner.

14. Analys av planens effekter på institutets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.

15. Plan för kommunikation med medier och allmänheten.

16. Uppgifter om

a) kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1–23 §§ lagen om resolution, och

b) när kravet ska vara uppfyllt enligt 4 kap. 24–27 §§ lagen om resolution och punkt 2 och 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2021:467) om ändring i lagen om resolution.

17. Beskrivning av grundläggande verksamhet och system för kontinuerlig drift av institutets operativa processer.

18. Eventuella yttranden från institutet om resolutionsplanen.

5 § Utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 2 § lagen (2015:1016) om resolution och tekniska standarder beslutade av Europeiska kommissionen enligt artikel 12.6 i krishanteringsdirektivet, ska en koncernresolutionsplan innehålla uppgifter om följande:

1. De resolutionsåtgärder som ska vidtas i fråga om en resolutionsenhet i sådana scenarier som avses i 3 § och effekterna av dessa åtgärder för andra koncernföretag som avses i artikel 1.1 b, c eller d i krishanteringsdirektivet, moderföretaget och dotterinstituten i koncernen.

2. De resolutionsåtgärder som ska vidtas i fråga om en resolutionsenhet om det finns flera resolutionsgrupper i koncernen och effekterna av dessa åtgärder för andra koncernföretag i samma resolutionsgrupp och för andra resolutionsgrupper.

3. I vilken utsträckning det är möjligt att vidta resolutionsåtgärder på ett samordnat sätt i fråga om resolutionsenheter inom EES, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans förvärv av koncernen eller affärsverksamhet eller aktiviteter som tillhandahålls av ett flertal koncernföretag eller av särskilda koncernföretag eller resolutionsgrupper. Även potentiella hinder för en samordnad resolution ska uppges.

4. Om en koncern inbegriper företag med säte i tredjeland, uppgifter om lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med relevanta myndigheter i det landet och följderna av resolutionen inom EES.

5. Nödvändiga åtgärder, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsverksamhet, för att underlätta koncernresolution när förutsättningarna för resolution är uppfyllda.

6. Andra åtgärder än de som anges i krishanteringsdirektivet och som Riksgäldskontoret eller berörda utländska resolutionsmyndigheter har för avsikt att vidta mot ett företag i en resolutionsgrupp.

7. Finansiering av koncernresolutionsåtgärder och, om finansieringsarrangemangen för resolution skulle behövas, principer för att dela upp ansvaret för finansieringen mellan resolutionsreserven och motsvarande utländska finansieringsarrangemang inom EES, utan att förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven eller motsvarande utländskt finansieringsarrangemang inom EES. Principerna ska fastställas på grundval av rättvisa och välavvägda kriterier och ska särskilt beakta artikel 107.5 i krishanteringsdirektivet och effekterna på den finansiella stabiliteten i alla berörda EES-länder.

8. En detaljerad beskrivning av Riksgäldskontorets prövning enligt 3 kap. 11 § lagen om resolution av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen.

I 3 kap. 3 § lagen om resolution finns bestämmelser om överenskommelser om koncernresolutionsplaner för en gränsöverskridande koncern.

7 § Riksgäldskontoret ska uppdatera resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner enligt 3 kap. 1 och 2 §§ lagen (2015:1016) om resolution årligen och vid varje förändring av institutets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig negativ inverkan på planens effektivitet eller annars nödvändiggöra en ändring av planen.

En resolutionsplan ska dessutom uppdateras efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. lagen om resolution eller efter en resolutionsåtgärd.

9 § Vid prövningen enligt 3 kap. 10 och 11 §§ lagen (2015:1016) om resolution av möjligheten att rekonstruera eller avveckla ett institut respektive en koncern, ska Riksgäldskontoret beakta följande:

1. Institutets förmåga att klarlägga både affärsverksamhet som är viktig för dess intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet i förhållande till juridiska personer inom samma koncern.
2. Graden av anpassning mellan juridiska strukturer och företagsstrukturer i förhållande till affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet.
3. I vilken utsträckning det finns arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet.
4. I vilken utsträckning serviceavtal som institutet ingått kan hävdas om institutet försätts i resolution.
5. I vilken utsträckning institutets styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av institutets interna riktlinjer för servicenivåavtal.
6. I vilken utsträckning institutet har ett förfarande för att föra över tjänster som tillhandahållits en tredje part inom ramen för ett servicenivåavtal, om kritisk verksamhet eller sådan affärsverksamhet som är viktig för institutets intjäning eller lönsamhet skulle separeras.
7. I vilken utsträckning det finns beredskapsplaner och åtgärder för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingsystem.
8. I vilken utsträckning ledningsinformationssystemen garanterar att Riksgäldskontoret kan inhämta korrekta och fullständiga uppgifter om affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet i syfte att påskynda beslutsprocessen.
9. Ledningsinformationssystemens kapacitet att tillhandahålla uppgifter som är väsentliga för att på ett effektivt sätt kunna försätta institutet i resolution.
10. I vilken utsträckning institutet har testat sina ledningsinformationssystem i det stressscenario som fastställts av Riksgäldskontoret.
11. I vilken utsträckning institutet kan garantera att dess ledningsinformationssystem kommer att fortsätta att fungera för både det berörda och det nya institutet, om den kritiska verksamheten och sådan affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet avskiljs från den övriga verksamheten och övrig affärsverksamhet.
12. I vilken utsträckning institutet har inrättat lämpliga förfaranden för att säkerställa att Riksgäldskontoret får nödvändiga uppgifter för att identifiera insättare och de belopp som omfattas av insättningsgarantin.
13. Om koncernen använder koncerninterna säkerheter, i vilken utsträckning dessa säkerheter tillhandhålls på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila.
14. Om koncernen tillämpar ömsesidiga transaktioner, i vilken utsträckning dessa transaktioner görs på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila.
15. I vilken utsträckning användningen av koncerninterna säkerheter eller ömsesidigt bokförda transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.
16. I vilken utsträckning koncernens juridiska struktur utgör ett hinder mot att tillämpa resolutionsverktygen på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller problem med att föra affärsverksamhet till koncernföretag.
17. Hur många och vilken typ av nedskrivningsbara skulder institutet har.
18. Om prövningen omfattar ett holdingföretag med blandad verksamhet, i vilken utsträckning en resolution av koncernföretag som är institut eller

finansiella institut skulle få negativa konsekvenser för koncernens icke finansiella del.

19. Förekomst av och stabilitet hos servicenivåavtal.

20. Huruvida myndigheter i tredjeland har nödvändiga resolutionsverktyg för att stödja resolutionsåtgärder från resolutionsmyndigheter inom EES, och omfattningen av samordnade åtgärder mellan EES och myndigheter i tredjeland.

21. Möjligheten att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsändamålen, med hänsyn till tillgängliga verktyg och institutets struktur.

22. I vilken omfattning koncernstrukturen tillåter att Riksgäldskontoret, i syfte att maximera värdet på koncernen som helhet, rekonstruerar eller avvecklar hela koncernen eller en eller flera av dess koncernföretag utan att orsaka en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.

23. De arrangemang och åtgärder genom vilka resolution kan underlättas i fall där koncerner har dotterföretag som är etablerade i olika jurisdiktioner.

24. Trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsändamålen, med tanke på eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta.

25. I vilken utsträckning effekterna av institutets resolution på det finansiella systemet och på finansiella marknadens förtroende kan utvärderas tillräckligt.

26. I vilken utsträckning resolution av institutet kan komma att ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.

27. I vilken utsträckning spridning till andra institut eller till finansiella marknader skulle kunna begränsas genom vidtagande av resolutionsåtgärder.

28. I vilken utsträckning resolution av institutet kan komma att ha en betydande effekt på betalnings- och avvecklingssystem.

Vid prövningen av möjligheten att rekonstruera eller avveckla en koncern ska det som anges om ett institut i första stycket gälla alla institut eller företag som avses i artikel 1.1 b, c eller d i krishanteringsdirektivet inom koncernen.

Vid prövningen enligt 3 kap. 10 och 11 §§ lagen om resolution ska Riksgäldskontoret dessutom sträva efter att betydande negativa effekter på de finansiella systemen inom EES i största möjliga mån undviks.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

14 a § Riksgäldskontoret ska

1. vid beslut enligt 4 kap. 26 § lagen (2015:1016) om resolution beakta de omständigheter som anges i artikel 45m.7 i krishanteringsdirektivet och den tidsfrist som anges i artikel 10.6 fjärde stycket i samma direktiv, och

2. vid beslut enligt 4 kap. 31 § lagen om resolution beakta de omständigheter som anges i artikel 16a.2 i krishanteringsdirektivet.

15 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt efter att ha beslutat att försätta ett företag i resolution enligt 8 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller att vidta resolutionsåtgärder enligt den lagen, underrätta

1. företaget i resolution,
2. Finansinspektionen,

3. den behöriga myndigheten för filialerna till företaget i resolution,
4. Riksbanken,
5. om beslutet avser ett kreditinstitut, det insättningsgarantisystem till vilket kreditinstitutet hör,
6. i tillämpliga fall, den samordnande resolutionsmyndigheten,
7. Finansdepartementet,
8. i de fall företaget i resolution omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i kapitaltäckningsdirektivet, den samordnande tillsynsmyndigheten,
9. Europeiska systemrisknämnden,
10. Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten, och
11. om företaget i resolution deltar i ett anmält avvecklingsystem, operatörerna av det systemet.

Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt efter att ha beslutat om tillfälliga åtgärder för ett företag enligt 5 kap. 7 § lagen om resolution underätta företaget och de myndigheter som anges i första stycket 2–8.

En underrättelse enligt första eller andra stycket ska innehålla en kopia av beslutet och uppgift om när beslutet ska verkställas.

20 § Riksgäldskontoret får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av artiklarna 13.4, 13.7, 18.1, 18.4, 18.5, 45h.1, 45h.2, 45h.5–45h.7, 89, 91.7, 91.9, 92.3, 92.5, 94.2, 106.4 och 106.5 i krishanteringsdirektivet. Detta gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

22 §² Riksgäldskontoret får i fråga om lagen (2015:1016) om resolution meddela föreskrifter om

1. avgifter enligt 1 kap. 3 § andra stycket,
2. hur det högsta särskilda förfogandebeloppet enligt 4 kap. 29 § ska beräknas,
3. hur stor andel av globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av kravet enligt 4 kap. 15 §,
4. offentliggörande enligt 4 kap. 28 §,
5. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,
6. undantag från skyldigheten enligt 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder enligt
 - 5 kap. 3 §, och
 - 5 kap. 3 a § när det gäller vilka kategorier av skulder som kan undantas,
7. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,
8. hur beloppet enligt 13 kap. 5 § andra stycket ska fastställas och betalas ut,
9. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,
10. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,
11. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,

² Senaste lydelse 2020:187.

12. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §,

13. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt lagen, och

14. att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 § och 28 kap. 1 § också eller i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

Innan Riksgäldskontoret meddelar föreskrifter med stöd av första stycket 14, ska Finansinspektionen ges tillfälle att yttra sig.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2021.

På regeringens vägnar

ÅSA LINDHAGEN

Lotta Hardvik Cederstierna
(Finansdepartementet)